

สรุปผลการประชุม
คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๑๐๐
วันจันทร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘
ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญรับฟังคำชี้แจงประกอบคำขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ จากกลุ่มที่ ๖ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ที่ประชุมได้พิจารณาเกี่ยวกับการรับฟังคำชี้แจงประกอบคำขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญฯ ของ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ กลุ่มที่ ๖ อันมี ศาสตราจารย์สมบัติ อารังธัญวงศ์ และนายเสรี สุวรรณภานนท์ เป็น ผู้เสนอคำขอฯ และผู้รับรองคำขอฯ ซึ่งประกอบด้วย นายดิเรก ถึงฝั่ง นายนิรันดร์ พันทรกิจ และนายอุดม เพ็องฟูง ซึ่งได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญจำนวนทั้งสิ้น ๑๓๖ ประเด็น ได้แก่

ประเด็นโครงสร้างของร่างรัฐธรรมนูญนั้น ขอแก้ไขจากเดิม “บททั่วไป” เป็น “หมวด ๑ บททั่วไป” เพื่อใส่เลขหมวดให้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเสนอขอแก้ไขโครงสร้างของรัฐธรรมนูญโดยตัดภาคออกและให้แบ่งเป็น หมวดทั้งฉบับแทน ตลอดจนเสนอขอแก้ไขชื่อเรียกหมวดใหม่ ทั้งนี้ เพื่อจัดโครงสร้างของรัฐธรรมนูญใหม่ ให้ แต่ละหมวดมีความสอดคล้อง เป็นระบบ ซึ่งโครงสร้างที่เสนอขอแก้ไขเป็นดังต่อไปนี้ (๑) หมวด ๑ บททั่วไป (๒) หมวด ๒ พระมหากษัตริย์ (๓) หมวด ๓ ประชาชนชาวไทย มี ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ หน้าที่ของประชาชน ส่วนที่ ๒ สิทธิ และเสรีภาพของประชาชนชาวไทย (๔) หมวด ๔ ฝ่ายนิติบัญญัติ มี ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ รัฐสภา ส่วนที่ ๒ การ ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ (๕) หมวด ๕ ฝ่ายบริหาร มี ๔ ส่วน ส่วนที่ ๑ คณะรัฐมนตรี ส่วนที่ ๒ แผนนโยบายแห่งรัฐ ส่วนที่ ๓ การคลังและการงบประมาณ ส่วนที่ ๔ การปกครอง ส่วนท้องถิ่น (๖) หมวด ๖ ฝ่ายตุลาการ มี ๔ ส่วน ส่วนที่ ๑ ศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๒ ศาลยุติธรรม ส่วนที่ ๓ ศาล ปกครองส่วนที่ ๔ ศาลทหาร (๗) หมวด ๗ องค์กรตามรัฐธรรมนูญและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ (๘) หมวด ๘ ความมั่นคงของประเทศไทย (๙) หมวด ๙ การพัฒนาประเทศ (๑๐) หมวด ๑๐ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และบทเฉพาะกาล

ประเด็นโครงสร้างทางการเมือง เช่น เสนอขอตัดชื่อ “หมวด ๑ ผู้นำการเมืองและระบบผู้แทนที่ดี” และ “ร่างมาตรา ๗๓ – ร่างมาตรา ๗๗” ซึ่งเป็นการบัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างอันดีงาม ของสังคมและมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นำทางการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นอันพึงมี รวมถึง กลไกในการประเมินผลการดำเนินการของผู้นำการเมือง ผู้นำอื่นในภาครัฐ พรรคการเมือง และกลุ่มการเมือง ซึ่งอยู่ในหมวด ๑ นี้ออกทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐธรรมนูญมีความกระชับและเห็นควรให้นำบทบัญญัติดังกล่าวตรา ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติต่อไป นอกจากนี้ เพื่อตัดข้อกำหนดเรื่องเพศสภาพใน ร่างมาตรา ๗๖ วรรคสาม ออกไปด้วย นอกจากนั้น เสนอขอตัด “ส่วนที่ ๓ วุฒิสภา” และ “ร่างมาตรา ๑๒๑ – ร่าง มาตรา ๑๓๐” ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๓ นี้ออกทั้งหมด เนื่องจากเห็นว่าเป็นการบัญญัติเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ทั้งแบบสรรหาและแบบเลือกตั้งไว้หลากหลาย ไม่ได้ออกแบบให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน แต่กลับมีอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางมาก อาทิ สามารถเสนอกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๔๐ (๒) และร่างมาตรา ๑๖๐) หรือ พิจารณาคณะบุคคลที่จะเป็นรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง และร่างมาตรา ๑๗๔) ซึ่งโดยหลักทางวิชาการแล้วผู้ที่ จะทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ ที่มาจะต้องมีความสัมพันธ์กับอำนาจหน้าที่ นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการการยกร่างฯ ได้กำหนดให้วุฒิสมาชิกจำนวนสองร้อยคนมาจากการสรรหา/เลือกกันเองตามร่างมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) (๓) (๔) นั้น

ไม่มีความเชื่อมโยงกับประชาชน และมีความยุ่งยากในกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา อีกทั้งยังไม่มี ความชัดเจนในกระบวนการได้มาว่าจะมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม นอกจากนั้น ร่างมาตรา ๑๒๑ (๕) กำหนดให้มี คณะกรรมการกลั่นกรองทำหน้าที่กลั่นกรองบุคคลก่อนส่งไปให้ประชาชนเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดละ หนึ่งคนนั้น เห็นว่าเป็นการตัดสิทธิที่ประชาชนจะได้เลือกบุคคลที่ประชาชนต้องการลงคะแนนเสียงสนับสนุน ให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ดังนั้น จึงเสนอขอตัดออกทั้งหมด และเสนอขอแก้ไขให้ที่มาและอำนาจหน้าที่ของ สมาชิกวุฒิสภามีความสัมพันธ์กัน อย่างเช่นการเสนอเพิ่มร่างมาตรา ๑๐๗/๑ ความว่า “วุฒิสภาประกอบด้วย สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละสองคน” ทั้งนี้ เนื่องจากในการเลือกตั้งแต่ละครั้งผู้ที่ไม่ได้ รับการเลือกตั้งมีคะแนนเสียงใกล้เคียงกับผู้ได้รับการเลือกตั้งทำให้ไม่สามารถสะท้อนเสียงที่แท้จริงของ ประชาชนได้ และทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีตัวแทนของตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม กรณีคณะกรรมการยกร่างฯ เขียนให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากพรรคการเมืองทั้งหมด ก็ต้องให้มีอำนาจหน้าที่ที่จำกัด ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ กว้างขวางเท่ากับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

ประเด็นการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมนั้น ขอเสนอร่างมาตรา ๒๔๕/๗ ซึ่ง เพิ่มขึ้นใหม่ โดยมีเนื้อความว่า “ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น รวมถึงผู้เกี่ยวข้องที่ร่วมกระทำความผิดด้วย ถูกกล่าวหาว่าร้ายวญผิดปกติ กระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือ พุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมี อำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบัญญัติ” นั้น เนื่องจาก ต้องการให้มีกระบวนการตรวจสอบ กรณีการถูกกล่าวหาว่าร้ายวญผิดปกติและให้มีการบัญญัติรายละเอียดใน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

อนึ่ง ในบทเฉพาะกาลนั้น เห็นว่าควรเขียนระบุเกี่ยวกับให้มีการปฏิรูปก่อนการเลือกตั้ง เช่น ให้สภาปฏิรูปแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมการยกร่างฯ ตามมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ดำเนินการจัดทำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติอื่น ตามความจำเป็น เพื่อเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ อาทิ การเมือง การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรม ให้เสร็จเรียบร้อยก่อน แล้วถึงให้ คสช. ครม. และ กกต. เป็นผู้กำหนดการเลือกตั้งต่อไป

นางสาวดวงจิตร์ ก่อเจริญวัฒน์

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

ผู้สรุปผลการประชุม

ว่าที่เรื่อตรี ยุทธนา สำเภาเงิน

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๘๗

ผู้ตรวจทาน